

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 6355/06
21.06.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Ljubodraga Pljakića, predsednika veća, Dragana Skoka i Dušanke Marjanović, članova veća, sa savetnikom Vrhovnog suda Srbije Ružom Urošević, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužilje AA, protiv rešenja Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike broj 183-00-01740/2006-13 od 25.10.2006. godine, u pravnoj stvari ostvarivanja prava na dečiji dodatak, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 21.06.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE UVAŽAVA i PONIŠTAVA rešenje Ministarstva rada, zapošljavanja i socijalne politike broj 183-00-01740/2006-13 od 25.10. 2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je žalba tužilje izjavljena protiv rešenja Opštinske uprave Aleksinac broj 183-4096 od 05.07.2006. godine, kojim joj nije priznato pravo na dečiji dodatak za sina BB (drugo dete) od ___ godine, jer poseduje više od 20m2 stambenog prostora po članu porodice.

Tužilja osporava zakonitost rešenja tuženog organa zbog pogrešne primene materijalnog prava. Navodi da nije vlasnik objekta u kome živi sa članovima svog porodičnog domaćinstva suprugom i decom, te da ne ostvaruje nikakve prihode. Smatra neodrživim stav tuženog organa da se pod posedovanjem podrazumeva državljanina nepokretnosti po osnovu prava upotrebe i prava stanovanja, jer je suprotan sa nizom zakonona koji uređuju svojinske odnose, pa predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu uvaži i osporeno rešenje poništi.

Tuženi organ u odgovoru na tužbu navodi da u svemu ostaje pri navodima iznetim u obrazloženju osporenog rešenja i predlaže da Vrhovni sud Srbije tužbu odbije kao neosnovanu.

Ispitujući zakonitost osporenog rešenja u granicama zahteva iz tužbe, u smislu odredbe člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ, br. 46/96) ocenom navoda u tužbi, odgovoru na tužbu i spisa predmeta ove upravne stvari, Vrhovni sud Srbije je našao da je tužba osnovana.

Iz spisa predmeta i osporenog rešenja se vidi da je osporeno rešenje doneo ministar rada, zapošljavanja i socijalne politike, a da je na mestu za potpis ovlašćenog službenog lica tuženog organa - ministra, čije je ime i prezime označeno, navedeno "po ministra" i da je umesto ministra rešenje potpisalo neko drugo lice, čije je ime i prezime nečitko, a potpis overen pečatom tuženog organa. Pri tom se tuženi organ u uvodu rešenja pozvao na odredbu člana 30. Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom ("Službeni glasnik RS", broj 16/02 i 115/05), prema kojoj po žalbama na prvostepena rešenja rešava ministar nadležan za socijalna pitanja.

Odredbom člana 196. stav 3. Zakona o opštem upravnom postupku («Službeni list SRJ» broj 33/97) propisano je da pismeno rešenje, između ostalog, sadrži potpis službenog lica i pečat organa. Odredbom člana 197. stav 1. istog Zakona, propisano je da uvod rešenja sadrži naziv organa koji donosi rešenje i potpis o nadležnosti tog organa, a odredbom člana 201. stav 1. tog zakona da rešenje potpisuje službeno lice koje ga donosi.

Kako je rešenje nije potpisao ministar, čije je ime i prezime označeno, već neko drugo lice, čiji je potpis nečitak i za koje se ne zna u kom svojstvu potpisuje rešenje, niti ima dokaza da je ovlašćeno da rešenje donese i potpiše u smislu navedenih zakonskih odredbi, pri čemu takvo ovlašćenje mora biti, po broju i datumu donošenja, označeno u uvodu rešenja, Vrhovni sud Srbije je našao da su prilikom donošenja osporenog rešenja povređena pravila upravnog postupka koje je u ponovnom postupku potrebno otkloniti.

Činjenica da se u spisima tuženog organa nalazi ovlašćenje izdato VV za preuzimanje radnji i rešavanje u upravnom postupku u oblasti finansijske podrške porodici sa decom, nije od uticaja na rešenje ove upravne stvari, s obzirom da u uvodu rešenja nije označeno da ovo lice donosi rešenje po ovlašćenju ministra, sa brojem i datumom izdavanja ovlašćenja, niti je njegovo ime, prezime i svojstvo označeno u potpisu rešenja, već ime i prezime ministra, kao donosioca akta.

Osnovano se, po oceni Vrhovnog suda Srbije, tužbom ukazuje da je prilikom doniošenja osporenog rešenja pogrešno primenjeno materijalno pravo, odnosno odredbe člana 6. stav 1. Zakona o finansijskoj podršci porodici sa decom («Službeni glasnik RS» broj 16/02 i 115/05), prema kojoj se pravo na dečiji dodatak može ostvariti ukoliko podnosilac zahteva, odnosno članovi njegove porodice ne poseduju nepokretnosti na teritoriji Srbije i Crne Gore, osim odgovarajućeg stambenog prostora koji odgovora potrebama pojedinca, odnosno porodice. Pri tome se pod posedovanjem nepokretnosti podrazumeva vlasništvo na nepokretnostima, a ne stanovanje u objektu

koji je u vlasništvu drugog lica.

Kako je u postupku utvrđeno, na osnovu rešenja Poreske uprave o utvrđivanju poreza na imovinu da je objekat, u kome tužilja stanuje sa članovima svog porodičnog domaćinstva, u vlasništvu njenog svekra, koji nije član njenog porodičnog domaćinstva, ne može se prihvatiti kao pravilan stav tuženog organa da je pravilno postupio prvostepeni organ kada je u postupku priznavanja prava na dečiji dodatak uzeo u obzir stambenu zgradu koja se ne vodi ni na jednog člana tužiljinog porodičnog domaćinstva.

Nalazeći da je osporenim rešenjem povređen zakon na štetu tužilje, Vrhovni sud Srbije je tužbu uvažio i osporeno rešenje poništio, odlučujući kao u dispozitivu presude u smislu odredbe člana 41. stav 2. u vezi člana 38. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, a u ponovnom postupku tuženi organ je vezan primedbama suda u pogledu postupka iznetim u ovoj presudi u smislu odredbe člana 61. istog Zakona.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 21.06.2007. godine, U. 6355/06

Zapisničar Predsednik veća-sudija

Ruža Urošević, s.r. Ljubodrag Pljakić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

MĐ